

Infeccións de transmisión sexual (ITS)

CON ESTA PUBLICACIÓN
QUEREMOS:

Informar e non asustar.

Promover o dereito humano
á saúde sexual sen riscos,
recoñecido pola Organización
Mundial da Saúde.

Fomentar que se fale de
saúde sexual coa parella e
co médico.

Sen tratamento, a gonococia pode producir: artrite, esterilidade, dor no pene, enfermidade inflamatoria pélvica. Nos neonatos de nais infectadas pode producir cegueira e conxuntivite.

O tratamento é con antibióticos.

Clamidia

Infección causada pola bacteria *Chlamydia trachomatis*. É das máis frecuentes entre as infeccións de transmisión sexual.

A maioría das persoas afectadas son mulleres menores de 25 anos.

No home pode afectar a uretra con supuración clara, dor ao urinar e síntomas de epididimite (inflamación dos canos do seme) e prostatite. Nun 25% dos casos non dá síntomas.

Na muller os síntomas son menos específicos pero con peores consecuencias: cervicite mucopurulenta, supuración vaxinal, dor abdominal, sangrado despois do coito vaxinal e entre as regras, enfermidade inflamatoria pélvica, ou dor crónica pélvica. No 70% dos casos non dá síntomas.

Tanto nos homes como nas mulleres pode producir secreción e malestar anorrectal, conxuntivite ou dor nas articulacións.

O tratamento é con antibióticos e deben tratarse tamén as parellas sexuais dos dous meses anteriores, aínda que non teñan síntomas.

VIH/sida

A síndrome de inmunodeficiencia adquirida (sida) é unha enfermidade infecciosa de longa evolución causada polo virus da inmunodeficiencia humana (VIH).

Non existe un tratamento curativo pero hai unha vacina eficaz que na Comunidade Autónoma de Galicia está no calendario vacinal infantil desde o ano 1994.

As persoas non vacinadas e con relacións sexuais non protexidas deben vacinarse no seu centro de saúde.

Tricomonas

Causada por un protozoo parasito, a *Tricomona vaginalis*.

Infección xenital moi frecuente.

Afecta sobre todo as mulleres, causando fluxo vaginal abondoso, de cor amarela verdosa ou gris verdosa, fedorento e prouro vulvar intenso.

En moitos casos non dá síntomas.

O tratamento é sinxelo e as parellas sexuais deben tratarse, aínda que non teñan síntomas, para evitar a propagación da infección.

Parasitos

Sarna ou raña. Causada por un ácaro. Produce un prouro cada vez máis intenso. Afecta a pel con pregamentos. Tratamento con locións específicas. Deben tratarse todas as parellas sexuais.

Piollos patos: producidos por uns parasitos que viven na peluxe púbica. Tamén chamada pediculose. Obsérvanse xeralmente os ovos (lendas) pegados ao pelo. A transmisión é por contacto físico moi estreito. O síntoma máis frecuente é o prouro.

Trátanse con locións e xabóns antiparasitarios.

O QUE NON SE DEBE ESQUECER NAS ITS

Utilizar nas relacións sexuais sempre e correctamente o preservativo.

As ITS transmitense entre persoas, polo que sempre hai que informar os contactos sexuais.

Unha única relación sexual sen protección pode chegar para a transmisión.

As ITS non producen inmunidade, polo que unha destas infeccións pode collerse varias veces ao longo da vida.

Visitar o médico se se teñen prácticas sexuais sen protección ou se se nota algún síntoma.

Non automedicarse.

Consellería
de Sanidade

Dirección Xeral
de Saúde Pública

Información divulgativa

PARA MÁIS INFORMACIÓN

CONSELLERÍA DE SANIDADE

Dirección Xeral de Saúde Pública

Servizo de Control de

Enfermidades Transmisibles

Edificio Admtvo. San Lázaro, s/n

15703 Santiago de Compostela

Tel.: 881 54 29 60

Fax 881 54 29 70

<http://dxsp.sergas.es>

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE SANIDADE